

வாணஸ்ரமம் ஒழிக!

—[1—பாதன்.]—

பாகனே! தேரை, விரைவாகச் செலுத்து.

நற்றிறம் வாய்ந்த, பாகனே! தேர் விரைந்து செல்வதாக!

விரைந்து செல்லவேண்டும். அங்கு தான்! அறியாயோ நீ? கேள்!

“பைங்கிளியே! மழலைபல பேசுவல் லாய் எனினும், நான் கேட்டுக்களித்திட ஒரே ஒரு சொல்குறு-வேறு வேண்டி லேன். அவர் இன்று வருவார் என்றுரை. நம்மைப்பிரிந்து சென்றவர், இன்று வரு வார் எனும் இன்சொலை, கிளியே, நீ கூறு” என்று, தன்முன்கையில் அமர்ந் துள்ள தத்தையினைக்கேட்கும், என்கிளி மொழியாளின் இல்லத்திற்குச் சென்றாக வேண்டும், விரைவாக! நொந்தமனதுடன் வெண்மதிதுதல் சுருங்க, கிள்ளையுடன் பேசும் சொல்லினை வீட்டார் கேட்டிடு வரோ, என்று பயந்து, நாணி உரை யாடுவாள், அந்நங்கை, தன்அங்கையில் கிளிஎந்தி! அவள் துயர்துடைக்க, நாணம் நீக்க நான் செல்லவேண்டும், நற்றிறம் படைத்த பாகனே! செலுத்துக தேரினை விரைந்து!! சிவந்தமாலையையணிந்தது போன்ற கழுத்தினையுடைய, அந்தப் பச் சைக்கிளி, பலப்பல பேசுவல்லதுதான். எனினும் ஒரே ஒரு சொல் நீஉரைப் பாய்; “இன்றுவரல் உரைமோ” என்று மட்டுமே கேட்கிறான், என் மனதைக் கோயில்கொண்டான்! என்செய்வான் ஏந் திழை இல்லத்துள்ளோர் அறிந்திடுவரோ, என்ற அச்சம்: அஞ்சுகத்திடம் அதிகம் பேசுநேரமில்லை. நினைப்போ என்மாட்டு ளது. அந்த நேரிழையாளின் மனைசெல்ல, விரைவாகத் தேரை நீசெலுத்து! உனக் குத்தான் திறமை உண்டே! பாகா! செலுத்து! அந்த மனையின்கண்ணே, அக மகிழ்வுடன் அன்னங்கள் விளையாடுகின் றன்; பெடையும் ஆணும், பெருமிதத் தோடு ஆடுகின்றன. தூய்மையான சிறகு, அந்த அன்னங்கட்கு. வெண்மை, அழ கான வெண்மைநிறச் சிறகுகள். பெரிய தோள்களையும் மெல்லிய விரல்களையும் உடைய, ஆடைஒலிப்பவன், நீர்த்துறையிலே, ஆடையிலே தோய்த்துள்ள கஞ் சிப்பசையினை அலசிவிடுவது கண்டுள்ளா யன்றோ! அதுபோன்ற நீறும், அன்னங் களின் சிறகுக்கு!! அவை ஆனோடு பெண் அளவளாவி, அகமகிழ்கின்றன! காதல் இன்பத்தை அவை நுகரக்கண்டு, என் அன்னம் பச்சைக்கிளியுடன் பேசுகிறான், பாகனே! செலுத்துக தேரை விரைவில்! என்றெஞ்சமோ நோகிறது! காதலின் மேம்பாட்டை, காதலின் பெருங் குணத்தை நான்கண்டேன் ஈண்டு. என் இச்சைக்கிளியானைப் பச்சைக் கிளியு

டன்பேசி ஏங்கிடலிட்டுப் பாலியேன், பரவித்தேன். தெளிந்தநீர் தழுவிச் செல்லும் மணற்கரையிலே, பெண்மான் படுத்துறங்கக், கனிவுடன் காவல்புரியும் ஆண்மானைக்கண்டேன், அதன் பெருந் தன்மையினைக்கண்டு எனது நெஞ்சம் தளர்ந்துளது. அருகு அருந்தச்செய்து, அருவியோரத்தில் அழகுறத் தூங்கச் செய்து, ஆண்மான், துயிலும் தன்பெண் மாணுக்குத் துணைநிற்பதுகண்டேன், துக்கம் நெஞ்சைத் துளைக்கிறது, என் துடியிடையானே நான் தனியேதவிக்க விட்டேன். அவன் தத்தையைக் கேட்கிறான், இன்று அவர் வருவாரோ, கூறு என்று. அந்த மனைக்கு விரைந்துசென்று, அவன் துயர்தீர்த்துத், தளர்ந்தென்நெஞ் சும் இன்பம்பெறச் செய்யவேண்டும், வேகமாகத் தேர்செலுத்தும் திறமையுடைய பாகனே! தேரை, விரைந்து செலுத்து!!

வினைமுற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகனுக் குரைத்தது, நான் மேலே தீட்டியிருப் பது. மதுரைமருதன் இளநாகனார் எனும் புலவர் பெருமானின் மணிமொழியினை, கொழித்தெடுத்துக் கோர்த்தேன், சிறு சொல்லாரம்

தலைவியைப் பிரிந்து, தலைவன் சென் றான். தத்தளித்தான் தளிர்மேனியான். தத்தையிடம் பேசித்தவித்துக் கிடந்தான். சென்றவிடம் சிறப்புப்பெற்று, தேரிலே மீள்கிறான் தலைவன். மானினத்தினிடம் காதல் பாடம் காண்கிறான், மங்கைநல் லானை எண்ணி ஏங்குகிறான், அவன்மனை யிலேயும், அன்னங்கள் காதற்களியாட் டத்திலே ஈடுபட்டு உலவுமே என்பதை எண்ணினான், நாணமுடைய நங்கை, நெஞ்சிலேயுதை வீட்டார் அறியக் கூடாதே என்றெண்ணி அஞ்சிப், பிரிந்து போன தலைவன், வருவார்! இன்று வரு வார்!! என்ற இன்சொலை எவரேனும் பேசிடக் கேட்டால் புண்ணுறும் என்று கருதிப், பேசிடார் பைக்கிளியை எடுத்த தத்தன் அங்கையில் ஏந்தி, பலபேசிச் சல சலப்புண்டாக்கி மனையுனோருக்குத் தன்னைக் கிளிகாட்டிக் கொடுத்துவிடுமோ என்று அஞ்சி, கிளியே! அவர் இன்று வருவார் என்ற சொல்லமட்டுமே உரைத் திடு, என்று கேட்பான், எனத்தலைவன் எண்ணி, வேகமாகத் தேரைச்செலுத்து! என்று தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறுகிறான், அவனை ஊக்குவிக்கக் கருதிப்போலும், நற்றிறம்படைத்த பாகனே! என்றும் அவனைப் புகழ்கிறான். காதல் பாதையாக் கவி இளநாகனார் கன்னித்தமிழிலே, கவிதையாக்கிக் கூறியுள்ளார், அகநானூறு எனும் அருந்தமிழிழ் தூவிலே!

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே, பட்டமளிப்பு விழாவிலே, அண்ணல் சர். சண்முகம் ஆற்றிய, அழகிய, அரிய, சொற்பொழிவினைப் படித்ததும் எனக்கு இந்தச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள் நினைவிலே நர்த்தனமாடிற்று.

பரதா! சர். சண்முகத்தின் வீரவுரை படித்த உனக்கு விரகதாபச்செய்யுள் நினைவிற்கு வருவானேன்! தமிழ்க்கலையின் உயர்வுபற்றி, சேரநாட்டாட்சியினைச்சில ஆண்டுகள் நடாத்திய சண்முகம் செப்பி னாரே, இதுபற்றி, ஏடு விரித்துஎடுத்தா யோஇன்சுவையை, என்று கேட்பீர்கள். இல்லைத், தோழர்களே! கன்னித்தமிழின் கருணலத்தைத் தேடியல்ல, நான் அக்கவி தையைக் கண்டது. என் நெஞ்சத்திரை முன்னே, இரு காட்சிகள் ஒரே சமயத் திலே நின்றன. ஒன்று சர், சண்முகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே, அறி வாளிகளசுவைக்க, மாணவர்கிழக்க, கெம் பீரமாக நின்று, சொற்பெருக்காற்றிய காட்சி; மற்றொன்று, தேரிலே தலைவன், அவன்உரை கேட்கும் பாகன், வரவு நோக்கி வாடிடும்தலைவி, எனும் காட்சி இரண்டும் நின்றன!

தேறியோருக்குத் தெளிவுரையாற்றும், சர். சண்முகத்தையும், தேரிலே அமர்ந்து பாகனைவிரைந்து செலுத்தச்சொன்ன தலைவனையும், ஒருங்கே கண்டது என்? என்பீர். கண்டேன், இதோ உம்மிடம் விண்டிடுவேன், காரணம் சரியா, என்ப தனை முடிவுசெய்யும் கடமை, என தன்று, உமதே!

சர். சண்முகம், தென்னாட்டுத்தாகூர், இந்தியாவின் கிளாஸ்டன், என்று புகழ் இழிமனமற்ற எவரும் தயங்கார்! அவரு டைய அரசியல் அறிவும், தரணியறிந்த தன்மையும், தளராத்திறனும், நிர்வாக நேர்மையும், எவருமறிவர்! திராவிடமணி-மாசு இல்லை! தமிழகத்தின் நிலவு-வளர் பிறை! உன்னதமான ஊற்று, அவருடைய ஆற்றல்! ஆம்! சர். சண்முகம், எட்டுப் போரின் மொழிமாலையைச் சூட்டவேண் டிய பருவத்தைக் கடந்துவிட்ட காவலர். கொங்குபுகழ் கோமான் மட்டுமல்ல, மங் காப்புுகழைத் தமிழ்மானிலமும், அதை அடுத்த தரணிபலவும் பரப்பி அரசு அவை யிலும், அறிஞர் சபையிலும், களத்திலும் கொலுமண்டபத்திலும், எங்கும் புகழ் பெற்றுவிளங்கும் ஆற்றலரசர். ஆயினும், அவரைத் தென்னாட்டுத்தாகூர் என்று கூறேன்! என்கூறல் வேண்டும்? இவர், எந்நாட்டுவீரர், தமிழகத்தின் தளபதி, தாகூருக்கு வங்கத்திலே, பங்கம்வினைக் கக் கொடுங்கையில் வஞ்சனைவானேந்தி னோர் எவருமில்லை! தாகூரின் காதநடை யினைக் கண்டதும், சங்கைகொண்டோர், வங்கத்திலே இல்லை! அவர்மொழி, வங்க மக்கள் எவரின்விழியிலும் களிப்புத்துளி எழச்செய்ததேயன்றி, காய்ச்சலும் குறற

(5 பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

தாதி 12-12-43 ருயிற

முன்று மாநாடுகள்!

“விஷயம் தெரியுமோ! ஈரான் இருக்கு பாருங்கோ ஈரான், அதான் சார், பர்ஷியா, அதற்குருகேயே வந்துவிட்டார்களாம், ஜெர்மானியர். மகாசூரர்கள் பாருங்கோ, ஈரானிலே அவர், பிரவேசித்ததும், என்ன நடக்கும் தெரியுமோ? பெட்ரோல்கிணறு எல்லாம்பிடிச்சுண்டு, அங்கிருந்து மளம என்னு இந்தியாவிலே துழைஞ்சிடுவா. இந்த வெள்ளைக்காரப்பய, பேந்தப்பேந்த முழிக்கப்போறான், பாருங்கோ, வேடிக் கையை. ஈரானுக்கருகே வந்துட்டான். அது, கெய்சர் காலத்திலிருந்து போட்ட பிளாஸுச்சேன்னோ. பெர்லினிலிருந்து பாக்தாத்வரை ஆளப் போறோம்னு, அன்றே சொன்னான். சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள்னோ அவர்.”

“அப்படிங்களா சாமி! இதெல்லாம் பேப்பரிலே இருக்குங்களா?”

“போடா பைத்யமே! இதையெல்லாம் போடுவானாக்கும் பேப்பரிலே. ஈரான் பக்கத்திலே ஜெர்மன் நடமாட்டம்னு போட்டிருக்கா. பிறகு நாம் நம்மபுத்தியைக்கொண்டு யுகிச்சிக்க வேண்டியது தானே.”

“அதுசரிங்க! நீங்கதான் சொல்றீங்கனே, இல்லாததைச் சொல்லவா போறீங்க!”

ஈரான், ஈராக் பகுதிகளிலே, ஜெர்மானியர், தங்கள் ஆதிக்கத்தைப் புகுத்த முயற்சித்தபோது, விஷயமறியாத தமிழனுக்கு, விஷமமூட்டும் விப்பிரகலத்தவர், நாம்மேலே தீட்டியுள்ள படிகூறினதுண்டு. ஈரானில் கலக்கமும், அதை அடுத்த இடங்களிலே பதைப்பும், இந்தியாவிலே பயமும் ஏற்பட்டதுண்டு. சுவஸ்திகச் சூழலிலே சிக்கி ஈரான் சிதையுமோ, என்ற பயம், பலருக்குமிருந்தது. அந்தப்பீதியை மேலும் பல வதந்திகளைக்கொண்டு, பஞ்சாங்கப்படையினர் வளர்த்துவிட்டனர். பிரிட்டிஷாரின் ஜூரான நடவடிக்கைகளின் பலனாக ஆபத்து நீக்கப்பட்டதுடன், இன்று ஈரான், உலக நன்மைக்கே மகத்தானதோர் தொண்டுபுரியும் இடமாக இருக்கிறது. நாஜி நாசகாலர்களை எதிர்த்து வெற்றிமேல் வெற்றிபெற்றுவரும், சோவியத்நாட்டுக்கு, நேசநாடுகள் அனுப்பிவைக்கும் ஏராளமான போர்ப் பொருள்கள், இன்று ஈரான்வழியாகவே செல்கின்றன. உலக ஜனநாயக வெற்றிக்குவழி ஈரானிலே! வெற்றிமாளிகையின் முதல்வாயற்படியாக இன்று ஈரான் இருக்கிறது. வெற்றியைப் பூரணமாகப் பெற, வெறியரை அடியோடு வெட்டி வீழ்த்த, இந்தக்கிழமை, ஈரானின் தலை

நகரமான தேஹ்ரான் நகரிலே ழுவர் மாநாடு நடைபெற்றது. தெஹ்ரான் அழியாப்புசுழ்பெற்றது. மற்ற எந்த நகருக்கும் இதுவரை ஏற்பட்டிராத மகத்தான பெருமை, தெஹ்ரானுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ்முதலமைச்சர் சர்ச்சில், அமெரிக்கக்குடியரசுத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட், சோவியத் தலைவர் ஸ்டாலின், எனும் மூவரும், ஒன்றுகூடிய, முதல் மாநாடு, தெஹ்ரானிலே நடைபெற்றது. உலகச்செல்வம் ரூஸ்வெல்ட் உருவிலே, உலகவீரர் ஸ்டாலின் உருவிலே, உலகராஜதந்திரம் சர்ச்சில் உருவிலே, தெஹ்ரானில் கூடிற்று என்றுரைப்பது மிகையாது, ஜெர்மன் வெறிக்கூட்டத்தை அடியோடு ஒழிக்க முடிவானதிட்டம், இங்கு தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டதாம். இரண்டாம் போர்முனை ஒருபுறம். மற்றொருபுறத்திலிருந்து சோவியத் படைஎடுப்பு, இந்த இடுக்கிக்குள் சிக்கிச் சிதையப்போகிறது சுவஸ்திகப்படை.

“ஈரானுக்கே ஜெர்மானியான் வந்து விட்டாளாம் பாருங்கோ!” என்று மாற்றனுக்குக் கால்பிடிக்கும் கூட்டம் முன்பு கூற்றே, இப்போது அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தேஹ்ரான் மாநாட்டுச் செய்தியைத் தெரிவியுங்கள்.

“ஒருவிஷயம் பாருங்கோ! கசா பிளாங்கா, குலிபெக், என்று பல இடங்களிலே, சர்ச்சிலும் ரூஸ்வெல்டும் கூடிக் கூடிப்பேசினுனே, ஒருமாநாட்டுக்காவது, ஸ்டாலின் போலுரோ, சொல்லுங்கோ! போகமுடியாதுன்னு சொல்லிட்டார். என்ன இருந்தாலும்கூட, அவாளுக்குள்ளே இருக்கிறவிரோதம் போகுமா?” - விஷமியின் இந்தச் சாடும், சின்னாபின்னமாகிவிட்டது, தெஹ்ரான், மாநாட்டினால். உலகை ஐந்து ஆண்டுகளாக அல்லலிப்புடுத்தி, ஏராளமான உயிரைக் குடித்துவரும், இந்தப் பயங்கரயுத்தத்தை வெற்றிகரமாக முடித்து, நேசக்கட்சிவெற்றிக்கொடிநாட்ட, தெஹ்ரான் வழிகோலிவிட்டது. இந்தமகத்தான காரியம், ஒரு காலத்திலே உலகப்பிரதான நகரங்களிலே ஒன்றாகவும், பாரசீகப்பரிபாலன பீடமாகவும், இஸ்லாமியஎழில் துலங்கிய இடமாகவியிருந்த, தெஹ்ரானில் நடைபெற்றது, பொருத்தமானதே.

கெய்ரோ நகரிலே நாளிப்படைகளையும், அவற்றின் கீழ்க்கோடி நேசரான ஜப்பானியப்படையையும் ஒழிக்க, இருமாநாடுகள் அங்கு நடைபெற்றன. சீனநாட்டுத்தலைவர், சோர்விலா வீரர், மார்ஷல் சியாங்கேஷேகீ, சர்ச்சில், ரூஸ்வெல்ட், ஆகியமூவரும், தெஹ்ரான் மாநாடு கூடுமுன் இங்குகூடி, ஜப்பானுக்கு மாணவலை தயாரித்தனர்; தெஹ்ரான் மாநாட்டிற்குப்பிறகு, துருக்கிக்குடியாட்சித்தலைவர் இனுனூ, சர்ச்சில், ரூஸ்வெல்ட்டோடு, இங்கு கலந்துரையாடினார், கெய்ரோவில், இரண்டு முக்

கியமாநாடுகள் நடைபெற்றன. கெய்ரோவின் பூர்வம், உலகு அறிந்ததே. அதன்எதிர்காலம் சாமான்யமானதாக இராது, என்பதும் எவருமறிந்ததே. கீர்த்திபெற்ற கெய்ரோவில், கீழ்க்கோடிகள் விஷயமும், பால்கன்விஷயமும், பேசப்பட்டதும், தெஹ்ரானிலே, ஸ்டாலின், மூவர்மாநாட்டிலே வந்திருந்ததும், போர், கடைசிக் கட்டத்தை நெருங்குகிற தென்பதைக் காட்டுகிறது.

வானுஸ்ரமம் ஒழிக!

6-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

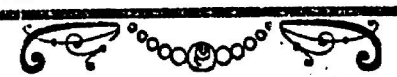
குடும்பத்தாரைக்கண்டு குசலம் விசாரித்திருக்கக் கூடாதா, கூடிப்பேசிக் குலவிடலாகாதா, தள்ளாடும்போது கைகொடுத்திருக்கலாகாதா, தன்ஆற்றலெனும் செல்வத்தைத்தந்திருக்கக்கூடாதா? ஏன் அதைச் செய்யத்தவறினர்? பாகப்பிரிவினை ஏற்பட்டு விட்டதா! குடும்பத்தின் உயர்வு தாழ்வுபற்றிக் கருதிடாத உதவாமகனா அவர்! இதுவே, என்னை வாட்டிவதைப்பது? இசைச்செல்வத்தை வளர்த்திடவும், கலைச்செல்வத்தைக்கண்டு கண்டுகளிக்கவும், சர். சண்முகம், ஓயவில்லை, ஆனால் குடும்பத்தையே, மற்றதார். எனவே, அவருடைய நெஞ்சமெனும் பாகனுக்கு, இனியேனும், தேரைவிரைந்து செலுத்து என்று அவர் கூறாரா, என்றோர் ஆவல் என் மனதைப் பிய்த்தது.

திருமண அழைப்பு.

அன்புடையீர்!

மன்றல்: ஹிஜ்ரி 1362 ஜில்ஹஜ்ஸ் 19உ (17...12-43) வெள்ளிக்கிழமை காலை 8-மணிமுதல் 10 மணிக்குள், காஞ்சிபுரம் நகரநலம் கண்காணிப்பவரான, திருகிறைச்செல்வன், முஹம்மத் சிராஜுதீன் சாஹிபுக்கும், பெரிய காஞ்சிபுரம் சராபு ஈகைவியாபாரம் பாஷாசாஹிப் என்கிற B. சையத் காசீம் சாஹிப் இனையுக்கு மாரத்தி திருகிறைச்செல்வி அஷாபுன்னிசாவை வாழ்க்கை துணைவியாக்க நிச்சயித்து ஷா திருமணம்பெரிய காஞ்சிபுரம் கம்மாள் குள்ளப்பாச்சாரி வீதி 32-A. மணமகள் இல்லத்தில் நடைபெறும்.

வாணஸ்ரமம் ஒழிக!

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லும், எழுச்செய்வவில்லை. வங்கம், தாகூரை, உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு, வாரிஅணைத்து வாஞ்சையுடன் கொஞ்சிற்று. இங்கோ! எவ்வளவு எதிர்ப்பு, எத்துணை வஞ்சனை, எவ்விதமான சதிகள்! பழி எத்துணை, பதைப்பு எவ்வளவு! சிங்க மெனமுழக்கமிட்ட சண்முகத்தைச்சீறிக் கடிக்கச்சென்ற, செந்நாய்க் கூட்டமும், பாய்ந்துபிடுங்கச்சென்ற ஓநாய்களும், நகைமுகங்காட்டி பகைச்செயல்புரிந்த நரிக்கூட்டமும், கொஞ்சமா? வங்கம், தாகூரை உயர்த்திடக் கண்டோம். தமிழகத்திலோ, சர். சண்முகத்தைச், சாணக்கியர்களும் குடிலர்களும் சாய்த்திட ஜல்லடம் கட்டியதையும், சரங்கள் பலதொடுத்ததையும் கண்டோம். வங்கத்தின் அணைப்பிலே, கவிதாகூர் வளர்ந்தார்! தமிழகத்திலே தருக்கரின் எதிர்ப்பிலே, தழைத்தது கொங்குநாட்டு வேங்கை! தாகூர், மாசுமருவற்ற வான்த்திலே உலவிய முழுமதி, சர். சண்முகம், முகிலைக் கிழித்தெறிந்த முழுமதி! இத்தமிழரைக், கவியுடன் ஒப்பிட நான் ஒப்பேன்!

கண்டனங்கள் எழுதி அலுத்த கரங்களும், கேலிப்படங்கள் வரைந்துஅலுத்த பேரழைகளும், சபித்துச் சலித்துப் போன திருவாய்களும், கனல்கக்கக்கருகிப்போனவிழிகளும், சுருக்குக்கயறுவீசிச் சோர்ந்துபோன விலைவாசிகளும், படுகுழி வெட்டி ஆயாசமடைந்த அரசியல்வெட்டியான்களும் இன்று, சர். சண்முகம் அறிஞர் உலகிலே அரசோச்சக்கண்டு, அயர்கின்றனர். ஒருகாலத்திலோ! ஏ! அப்பா! எவ்வளவு கேலிகிண்டல், என்னென்ன வசைவகள்! இவ்வளவுக்குமிடையே பூத்த மலர், அதனை, வளமிருந்த வங்கத்திலே வாஞ்சனை எனும்நீர் பெய்து வளர்த்த, தாகூரனும் மலருடன், ஏன் ஒப்பிட வேண்டும். சர். சண்முகம், தமிழர், பண்டைத்தமிழரை, தமிழ்வீரரை, நினைவுட்டும் தமிழர். வேறு, உவமைகள் ஏன்?

அவர் அன்று ஆற்றிய அறஉரை, அகநானூற்று அருங்கவியை, எனக்குறினைப் பூட்டுவானேன், என்று மீண்டும் கேட்பீர்: நான்குமூன்னர், நீவீர்சற்று, எண்ணிப்பாருமின்.

இந்தத்திங்கள், பல்வேறுஇடங்களிலே பட்டமளிப்பு விழாச்சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றுள்ளன. டாக்டர் ஜெயகர், பேராசிரியர் ஜா, பண்டிட் குணசுரு முதலிய அறிஞர்பலர், வடநாட்டிலே, பட்டமளிப்புவிழாச்சொற்பெருக்காற்றினார்கள். படிப்பிலும்பாராளுந் திறனிலும், மேலானவர்களான இம்மேதாவிகள், தேசிய சர்க்காரின் அவசியத்தைப்பற்றியே பெரிதும் வலியுறுத்திப் பேசினர். தேசியம், ஏன் இங்கு சரியான முறையிலேகமழவில்லைஎன்ற ஆராய்ச்சியிலேயோ அவர்கள்புகவில்லை. ஏகாதிபத்தியத்தைக்

கண்டிப்பது எளிது, கண்டிக்கவேண்டிய அளவு கசப்பு வளர்ந்துவிட்டதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் கண்டனத்தோடு நின்றுவிடாமல், நோய்போக ஏம் மருந்து உட்கொள்வதென்றுரைக்கும் நேர்மையும் நெஞ்சுமுத்தமும், அந்தப் படிப்பாளிகட்கு இல்லையோ என்று அஞ்சவேண்டி இருக்கிறது. சர். சண்முகம், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைச் சாடினார், சர்ச்சிலுக்குக்குடெழு, அமெரிக்கு அழகைகிளம்பக்கூடிய வத்தத்திலே! "தன்மானம் உண்டு எனக்கு! எனவே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலே நமக்கிருக்கும் அந்தஸ்த்துக்குறித்துமகிழமுடியாதுதான் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் புகழ்பாட முடியாது. எந்த ஆப்பிரிக்க மண்ணிலே என் இனத்தவரின் இரத்தம், போரிலே சிந்தப்படுகிறதோ, அதே ஆப்பிரிக்காவிலேயே அவர்கள் அவமதிக்கப்படுவதைக் கண்டும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு லாலிபாட மனம்வருமோ! மனம்முறிந்து விட்டது அன்பர்களே!" என்று சர். சண்முகம் கூறியிருப்பதுகேட்டு, அறிவும் தன்மானமும் உள்ள எவர்தான், சபாஷ்! என்று கூறார். ஆனால், இந்தப் பகுதி எனக்குப்புளகாங்கிதமூட்டவில்லை. ஏனெனில், கண்ணியத்துடனும் காரணத்துடனும், கெம்பீரமாகச் சர். சண்முகம், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் போக்கைக் கண்டித்தார். ஆனால், இதனினும் கடுமையாகவும், நாகல்நடையில், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின்போக்கைக்கண்டிக்கத், தேசியத் திருக்கூட்டத்திலே பலருண்டு. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைச் சின்ன பின்னமாக்குவேன் என்று சினந்துருள் உரைத்தோரையும், அதன்பிடரியைப் பிடித்துக் குலுக்குவேன் என்று முழக்கமிட்டோரையும் நாடு கண்டிருக்கிறது. எனக்குத்தெரிய, ஒரு தேசியப் பிரசங்கியார் (இன்று அவர் இந்துமகாசபைவீரராக வேடமெடுத்துள்ளார்) ஒருமுறை பிரிட்டனைக் கண்டித்துப் பேசுகையிலே கூறினார், மகாஜனங்களே! பிரிட்டனிலே என்ன இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறீர்கள்? வெறும் சுண்ணாம்பும், நிலக்கரியும்! நிலக்கரிக்காகச் சுரங்கங்கள் தோண்டித் தோண்டி, பிரிட்டன் பாழாகிவிட்டது. முப்பதுகோடி இந்தியரும் (அன்றைய ஜனத்தொகை 30கோடி) சேர்ந்துமுச்சுவிட்டால், பிரிட்டன், ஆடிக்காற்றிலே சிக்கிய இலவம் பஞ்செனப் பறந்து போகும்" இந்தஉரைகேட்ட வீரகுழாம் கைதட்டி ஆவாரித்ததும், எனக்குத்தெரியும். ஆகவே, நான், சர். சண்முகம் அவர்கள், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைக் கண்டித்துப் பேசியதை மாபெரும்வீரம், என்றுகூறவில்லை. 1920லே அம்மொழிவீரமாக இருந்திருக்கலாம், இன்றோ, அம்மொழி பழங்கஞ்சி! வீட்டுக்குவீடு, கலயத்திலே அதுஉளது! இந்நாட்டுச் சோழப் பொழிவாளரின் அரிச்சுவடியே அதுவாக இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பகுதியல்ல எனக்கு ஆணந்தமூட்டியது.

நாட்டுவிடுதலைப்பற்றிப் பேசிடாததலைவர் இல்லை. ஆனால், அந்தவிடுதலை கிட்டாததன் காரணம் என்ன என்று உசாவிடுவோர் வெகுசிலரே. உண்மை தெரிந்தபின், அதனைத் தெரியமாகக் கூறிடுவோர் அதனினும் மிகச்சிலரே, உரைத்ததோடு அமையாமல், உறுதியுடன் நின்று பணிபுரிவோர் அதனினும் மிகமிகச்சிலரே. அன்னிய நாட்டினரை மிரட்டவோ, மயக்கவோ, இங்கு ஆட்கள் அநேகர். ஆனால், இங்கு விடுதலைக்கு வீரோதிகளாக உள்ளவர்களை "சற்றே விலகு" என்றுகூறும் ஆண்மையாளர் மிகக்குறைவு.

சர். சண்முகத்தின் பேருரையிலே, ஆண்மை ததும்புகிறது, அதனைக்கண்டே நான் களிப்படைகிறேன். "நம்மை யூளும் அயல்நாட்டாரின் வாக்குறுதிகளினாலோ, நல்ல எண்ணத்தினாலோ, நாட்டு விடுதலை கிடைத்துவிடுமா? கிடைத்து விடாது!" என்று கூறுகிறார் சர். சண்முகம். சுதந்தரம் சீமையிலே தயாரிக்கப்படும் சரக்கல்ல, சன்மானமாகப்பெற! அது, நாட்டுமக்களின் நாடிமுறுக்கினால் வீளையக்கூடிய நிலை. அதனை, இங்கேயே தான் பயிரிடமுடியும். ஆனால், அந்த வயலிலே, கள்ளிபடர்ந்திருக்கிறது. அதனைக் களையாமுன்னம், பயிர் இல்லை, பண்பு இல்லை. நாட்டுநலிவுபோக்கும் பச்சிலை இல்லை. இதனைச்சர். சண்முகம், அஞ்சா நெஞ்சுடன் அறைவது கேண்மின்.

இந்நாட்டிலே, அதிப்பீழியும் துவேஷமும் அதிகரித்துள்ளது. இது வருந்தத்தக்கது. ஆனால், இதற்குக் காரணம் என்ன? இங்கு ஒரு கூட்டம், தனது நோக்கமும் கலையுமே பிரதானமென்றுகூறி, மற்ற மக்களமீது அவைகளைத் திணித்தது. அதன் பலனாகவே கேடுபல தோன்றின. தேசியத்தின் பெயரால் அக்கூட்டம், மற்றவர்களை அடக்கித் தங்கள் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் ஸ்திரப்படுத்த முயற்சிக்கிறது.

இந்தப் பொன்மொழியை ஆராய்ந்து பாருங்கள். இந்த உபகண்டத்தின் வாலாறுகளிலே புதைந்துகிடக்கும் உண்மைகளை உணருங்கள். அந்த ஒரு சிறுகூட்டத்தின் செருக்குஎவ்வளவு! அதுஅழித்த அரசுகள் எத்தனை! அதன் வயப்பட்டு அழிந்த வீரர்கள் எவ்வளவு! இறுமாப்புடன், அக்கூட்டம், தனது "தாசராக" மற்றவரை மாற்றிய கொடுமையை எண்ணிப்பாருங்கள். அப்போதுதான் அறிஞர் சண்முகத்தின் அறஉரையின் அழகு புலனாகும். இதோ வெளிப்படையாகவே வீரர் சண்முகம் விளம்புகிறார் கேளுங்கள். "இந்தியாவிலே வாணஸ்ரமம் ஏற்பட்டதனால், யூளும் ஜாதிகளது அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு ஏகபோக உரிமையாக அந்த-அதிகாரத்தை அனுபவித்துவருகிறது. இந்த வதப்பு, தனது ஏகபோகஉரிமையையும் போசையை

6-ம் பக்கம் பார்க்க.

வர்ணஸ்ரமம் ஒழிக!

(-5ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

யும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கைவிடுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு துரிதமாக இந்தியாவுக்குச் சுதந்தரமும் ஜனநாயகமும் ஏற்படும்,”

விடுதலை வீரர்களே! ஆஸ்ரம அரசியலிலே அர்ச்சகராக உள்ள அருமைத் தோழர்களே! ஆகாத திட்டத்தைச் சமந்து கொண்டு ஆமைவேகத்திலே செல்லும் அந்தணரின் அடிவருடிகளே! நாட்டை மீட்டிட நானாவிதமான முயற்சிகள் செய்தீர், அலுத்தீர். முடக்குவாத நோயால் வாடுகிறீர். இதுகாறும் செய்த பல, வெற்றி தரக்கூடாது. வீணருக்கு அரசியலிலே உறைவிடமும், சுயநலமிகளுக்குச் சமுதாயத்திலே புகலிடமும் தரவே, உமது தொண்டுபயன்பட்டது. இதோ எமது தலைவர், இயம்பிடும் திட்டத்தைப்பற்றி யோசியுங்கள். விடுதலைப் பாதையை அடைத்துக்கொண்டுள்ள மமதையாளர்களை, மட்டந்தட்ட முன்வாருங்கள், பாருங்கள் பிறகு, பரிதிபோல் விடுதலை தோன்றிடக் காண்பீர். சர். சண்முகம் ஏகபோகமிராசுபாத்யதை அனுபவிக்கும் கூட்டத்திற்கு நன்னை புல்கிறார். பேராசையை ஒழிமின்! எல்லாம் எமக்கே எனும் இறுமாப்பை நீக்குமின்! என்று இதோபதேசம் புரிகிறார். காடியிலே பன்னீர் தெளித்துப் பயனென்ன என்பீர். ஆம்! இதோபதேசத்தோடு நின்றுவிடவில்லை, இளங்கோ மன்றத்திலே இருந்தாண்டவீரர். தாங்களாகப் பேராசையை விடவில்லையானால், என்ன நேரிடும்? இந்த நிலை இப்படியே, என்றென்றும் நீடித்திருக்கும் என்று மனப்பால் குடிக்க வேண்டாம். ஜனநாயகவேகம் இந்தக் கூட்டத்தின் கோட்டத்தை ஒழித்துவிடும் என்ற உண்மையை உரைத்திருக்கிறார். ஆம்! இதுசரிதங்கண்ட உண்மை. கிரேக்கநாட்டு ஹெலாட் [Helot] களைப் பலகாலம் அடக்கிவைத்திருந்த ஆண்டைக்கூட்டம் [Masters] அழிந்து போனதுசரிதம்! ரோம்நாட்டு பிளபியன் [Plebian] பெட்ரீஷியன் [Patrician] தகராறின் முடிவு என்ன! ஆதிக்கம் செலுத்திய கூட்டம் அழிக்கப்பட்டது. பிரிட்டனிலே காமன்ஸ் [Commons] பிரபுக்கள் [Lords] தகராறின் முடிவு என்ன, பிரபுக்கள் பெட்டிப் பாம்பு ஆனதுதானே! ஆண்டவனால் ஆளப்பிறப்பிக்கப்பட்டவன் என்று ஆணவமாகப்பேசி [Divine Right Of Kings] கட்டை புதல்வர்கள் என்ற தத்துவத்தைப்பேசிய, முதலாவது சார்லஸ் மன்னனின் முடியும் முடிதறித்த சிரமும், என்ன ஆயிற்று! ரஷியநாட்டிலே, [பூர்வசுவா] முதலாளி [புரோலோடேரியன்] தொழிலாளி போர் மூண்டதன் பலன் என்ன? இங்குமட்டும் என்ன? ஆரியத் திராவிடப்போர் மூண்டுவிட்டது.

சரிதமுணர்ந்தோரின் உள்ளத்திலே, இதன் முடிவு என்னவாக இருக்கும், என்று தெரியும்! குடிவர்கள் கெடுவர்!! சமூகச் சாய்வு! இத்தகைய வீர உரையாற்றிய சர். சண்முகத்தைப் பாராட்டுவதோடு நின்றுவிடக்கூடாது. எந்த ஏகபோகமிராசு ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று சர். சண்முகம் கூறினாரோ, எந்த வர்ணஸ்ரமம் ஒழியவேண்டும் என்று அவர் கூறினாரோ, அதனை ஒழிக்க மாணவர்கள் முயலவேண்டும், முனையவேண்டும். இல்லையேல் அவர் மொழிகேட்டு யாது பயன்!

“எல்லாம் சரி, பரதா! நாங்களும் சர். சண்முகத்தின் பேருரைகேட்டுப் பூரித்தோம். ஆதிக்கம் செலுத்தும் இனம் பிரமித்தது. ஆனால் அவருடைய சொற்பொழிவுக்கும், உனக்கு அகநானூற்றுச் செய்யுள் நினைவிற்கு வந்ததற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது தெரியக்கூடாதுமே” என்றே அன்பர்கள் கேட்பர்.

தோழர்களே! சர். சண்முகம் தமது சொற்பொழிவின் இறுதியிலே, வர்ணஸ்ரமம் ஒழியவேண்டும்! ஒரு இன ஆதிக்கம் அழியவேண்டும்! ஏகபோக உரிமை மடியவேண்டும்! பேராசைப் பித்தம் போகவேண்டும்! என்று முழக்கமிட்டாரே, அந்தப் பகுதி, என் செவிக்கு, தேரை விரைவாகச் செலுத்துவாய் பாகனே! என்று தலைவன்கூறும் செய்யுள் போன்றிருந்தது. சர். சண்முகம், வர்ணஸ்ரம ஒழிப்புக்காகவே வாழும் கட்சியை விட்டுப்பிரிந்து, வேறுவினையில் ஈடுபட்டு, நெடுநாட்கள் பிரிந்திருந்தார். அவர்பிரிய நேரிட்டதால் திராவிடக்கட்சி தவித்துக்கிடக்கிறது காவல் மிகுந்த மனையிலே கன்னி நிற்பதுபோல. வினைமுற்றிய தலைவன், விரைந்து சென்றுதலைவியின் துயர்தீர்த்தல்போல சர். சண்முகம், தன் நெஞ்சமெனும் பாகனுக்குத் தேரை விரைந்துசெலுத்து எனக் கூறுமாறு வேண்டுகிறோம். துயிலும் பெண்மானருகே ஆண்மான் நின்று காவல்புரிவதுபோல, ஆரியரிலே, தலைவர்கள், ஆரிய இனத்தைத் தமிழ்ப் பண்ணையிலே மேயவிட்டுத், தமிழ்வனம் நீர்பெருகச்செய்து, உல்லாச வாழ்வு எனும் வெண்மணலிலே படுத்துறங்கச்செய்து, காவல்புரிவதை சர். சண்முகம் காணவில்லையா! சங்கராச்சாரி கோலத்திலும் சரியே, ஆரிய இனத்தலைவர்கள், ஆரிய இனத்தின் சுகமொன்றேகுறிக்க கோளாகக்கொண்டு உழைப்பது, சர். சண்முகத்துக்குத் தெரியாதா? மானின்மகாதல் மேம்பாட்டைத் தலைவனுக்குரைப்பது போல, இக்காட்சிகள், சர். சண்முகத்துக்குத் திராவிட இனத்தினிடம் அவர் காட்டவேண்டிய அன்பின் பெருக்கை உணர்த்தவில்லையா! ஆமெனில், தேரைவிரைவாகச் செலுத்துக, என்றுரைக்கத்தானே வேண்டும்.

திராவிட மனையை, பண்டைப் பெருமை வாய்ந்த டில்லியில் ஜொலித்தி

டவும், சோறன்னாட்டிலே ஒளிவிடவும், இன்னம் எத்தனை நாட்களுக்குத்தான், வேறு எவ்வெவருக்கோ, “இராவல்” தந்த வண்ணமிருப்பது. திராவிடச்செல்வத்தை ஒமானுக்குப்பலியிட்டோம், அதன்பாடும் பசியடங்க! திராவிடத்திருவிளக்கு சர். இராமசாமியை, வைசிராய் மாளிகைக்கு ஒளிதர “இராவல்” அளித்துள்ளோம். திராவிடமணி சர். சண்முகம் தேரை விரைவாகச்செலுத்தித்தமது காதலகத்தை நோக்கி வரத்தாமதித்தால், திராவிடத்தைக் கப்பிக்கொண்டுள்ள காரிருள் நீங்கிட வழிகாணேமே என்றே நான்திகைக்கிறேன், எனவே, சர். சண்முகம், எந்த வர்ணஸ்ரமம் ஒழிந்தால் மட்டுமே, நாடு மீளும் என்று கூறினாரோ, அந்த வர்ணஸ்ரம ஒழிப்பையே, வாழ்க்கை இலட்சியமாகக் கொண்ட, திராவிடக் கட்சியிலே, இன்றே பங்கு எடுத்துக்கொண்டு பணிபுரிய வேண்டுகிறோம். இன்று அதன் பாரத்தைச் சுமந்து, பெரியார், உடல் தளர்ந்து, நோய்வாய்ப்பட்டு, படுத்த வண்ணம், பல எண்ணிச் சிலமட்டுமே வெளியே கூறிச் சோகித் தவண்ணமிருக்கிறார். வைத்தியர்கள் மருந்துட்டகின்றனர், கட்சியோ அவருக்கு நோயூட்டுகிறது. ஒய்வு இல்லை; மனநிம்மதி இல்லை, ஒன்று இரண்டா அவருக்குள்ளதொல்லே. உண்மையிலேயே, வாலிபமும் வீரமும் அறிவும் ஆற்றலுமிக்க, சர். சண்முகம் போன்றவர்கள், கட்சியிலே பணிபுரியா திருப்பதுகண்டு அவர்மனம் நோகாதா என்று கேட்கிறோம். கிளைகளை ஒடித்தெடுத்துவிட்டால், மரத்திற்குத்தான் என்ன அழகு. ரோஜாவைப் பறித்துக்கொண்டு செடியிலே முள்ளைமட்டும் வைத்திருப்பதுபோல, பதவியும்; சுகவாழ்வும், பலரைப்பறித்துக்கொண்டுபோக, சுயநலமிகளும் சொல்லம்பரும் ஒரு கட்சியிலே இருந்துபயன்யாது?

சர். சண்முகம், அமெரிக்கா சென்று திரும்பி எவ்வளவு காலமாயிற்று, ஈரோடு மாநாட்டிலே முன்னம், கொச்சித்திவாகை இருந்தகாலே, சர். சண்முகம் வந்திருந்தார். “இன்று நம்மிடை ஓர் விருந்தாளி வந்திருக்கிறார்” என்று பெரியார் உரைத்தார். அதற்குச் சர். சண்முகம் விடுத்தபதிலின் போது, அவர் மனம், முகத்திலே தாண்டவமாடக் கண்டேன்; “வந்திருப்பது விருந்தாளியல்ல, குடும்பத்து மகன், வேற்றார் சென்று வாழுபவன், விழாநாளன்று வீடுவந்திருக்கிறான், குடும்பத்தினருடன் கூடிக்குலவ, களித்துஇருக்க, கனிவுடன் பேசு” என்று சர். சண்முகம் கூறினார். அஃதன்றோ தமிழ்ப்பண்பு, அதனையன்றோ நாம் விரும்புவோம்! ஆனால், அமெரிக்கா சென்று திரும்பிய பிறகு, இதுவரை [இடையே ஓர் நாள் கன்னிமாரா ஓட்டலிலே பேசினது தவிர] சர். சண்முகம்,

(4ம் பக்கம் பார்க்க)